

ČTVRTÝ KRÁL

Ježíš (hlas)

Melknazar

Vypravěč 1

Vypravěč 2

Dívka 1

Dívka 2

Dívka 3

Muž 1 (žízeň)

Muž 2 (nemoc – chatrč)

Muž 3 (mlýnský kámen)

Muž 4 (odcházející za Mesiášem)

Chudák

Stařenka

Majitel otroků

Otroci

Píseň...

VYPRAVĚČ 1: Toto je příběh o čtvrtém králi. málokdo ho zná. Přihodil se dávno, velmi dávno.

To se kdysi vypravili tři králové za krásnou a jasnou hvězdou. Jmenovali se Kašpar, Melichar a Balatzar. Plni víry putovali tak dlouho, až se před nimi na obloze zastavila jasná hvězda.

VYPRAVĚČ 2: Zastavila se nad chlévem, v němž Maria tu noc porodila Mesiáše, Krále Králů.

Mezitím se kdesi hluboko v poušti začíná příběh čtvrtého krále.

V prozářeném dni čtvrtý král postupuje osaměle pouští.

MELKNAZAR: Chci hledat, kde je ten, k němuž směřuje hvězda...Kam jdu? Proč jsem opustil pohodlí a klid, proč jsem vyšel na cesty a hledám? Proč? Chatrč, vetchá chatrč, kdo v ní žije?

Vstoupím dovnitř a podívám se!

MUŽ 2: Kdo jsi? Nevidím tě, neslyším tě, ale vím, že jsi tady a že nejsi sám...Kdo jsi, řekni mi to...

MELKNAZAR: Jsi nemocný?

MUŽ 2: Jsem sláb a nemocen, jsem bezradný. Umírám od hladu a žízně a mám horečku. Žil jsem tu v této mé zahradě, tady v této oáze a staral jsem se o pocestné, ale teď, když jsem již starý a nemocný, nikdo se tu nezastaví. Jsem tolik opuštěný...

MELKNAZAR: Ale já jsem se tu zastavil a jestli dovolíš, mohu tu i zůstat. Moje cesta počká.

MUŽ 2: Požehnaný je tvůj příchod...

MELKNAZAR: Mám zde v batohu trochu jídla a mám tu i dobré víno. To je medicína. Pravda, cítíš se lépe?

MUŽ 2: Ó, lépe, o mnoho lépe. Díky. Jsem tak rád, tak strašně rád, že jsi přišel.

A kam vlastně jdeš? Kam směřuje tvá cesta?

MELKNAZAR: Jdu za hvězdou. Čekal jsem na ni roky.

VYPRAVĚČ 1: Melknazar zůstal u nemocného celý týden. Teď opět popohání velblouda, aby dohnal ztracený čas. Je opět na poušti.

VYPRAVĚČ 2: Právě chtěl Melknazar seskočit z velblouda a najíst se, když se k němu opatrně a třaslavě přibližuje nějaký muž.

CHUDÁK: Pane, počkej, prosím tě...

MELKNAZAR: Ano! Přistup blíž, neboj se, co potřebuješ?

CHUDÁK: Prosím tě, mám hlad, smiluj se...

MELKNAZAR: Chceš jíst, tady máš chleba. Právě se chci také trochu občerstvit, trochu najíst. Pojíme spolu.

CHUDÁK: Pane, ale ty jsi král a já jsem jen ubohý žebrák...

Ach pane, jsi tak dobrý...

MELKNAZAR: Cože jsem? Nerozuměl jsem ti.

CHUDÁK: Jsi tak dobrý.

MELKNAZAR: Já že jsem dobrý? Já jdu za někým, kdo je dobrý, ne jednou za čas, ne jednou za rok, ale v každém okamžiku...

VYPRAVĚČ 1: Melknazar pokračuje dál ve svém putování. A tu se opět setkává s nějakou chudou stařenkou, která se třese zimou.

STAŘENKA: Mistře je mi zima,...mám strach,...mistře pomoz mi...

MELKNAZAR: Pomohu ti. Vezmi si můj plášť. Snad ti poslouží jako slouží mně.

STAŘENKA: Mistře, díky.

MELKNAZAR: Neděkuj, dělám to rád. Jsem šťastný, když mohu pomoci, když mohu někomu udělat radost.

STAŘENKA: Děkuji ti mistře, dík. Jsi dobrý, tolik dobrý. Proč nejsou všichni tak dobří jako ty?

VYPRAVĚČ 2: Melknazar se zřekl své koruny, plášť daroval starci a už se ani nepodobá králi, ale svoje dary, svoje vznešené dary si přece ponechal pro Mesiáše, kterého mu ukazuje hvězda. Ještě jednou se čtvrtý král na poušti zastavil. A to když viděl ležícího a nemocného muže sténajícího od žízně.

MUŽ 1: Žízeň...mám žízeň. Tak velikou žízeň.

MELKNAZAR: Tady je můj pohár, vlastně už jen sklenice. Ale pij, pij z plna hrdla...

MUŽ 1: Vidím pane, že víš, co je láska!

MELKNAZAR. Když jsem se vydal na cestu, byl jsem bohatý a mocný... a ze všeho, co jsem s sebou měl, mi zůstala jen láska. Ta je v našem životě nejpotřebnější.

Píseň – Odpust'...

VYPRAVĚČ 1: Potom Melknazar pokračoval ve své cestě. Všiml si však skupiny otroků, které jejich majitel surově poháněl.

MAJITEL: Darebáci! Hod'te sebou! Ta stavba bude do konce měsíce! Hybaj do práce!

MELKNAZAR: Hej, pane, kolik stojí tvoji otroci?

MAJITEL: To jsou tisíce! Ale jsou líní! Jsou nesmírně líní...

MELKNAZAR: Chci je koupit. Nabízím ti devět tisíc denárů, prodej mi je.

MAJITEL: (*šeptem*) On se snad zbláznil...Chce koupit otroky...a tak líné.

(*nahlas*) A proč je chceš koupit? Co s nimi budeš dělat?

MELKNAZAR: Chci jim dát svobodu.

MAJITEL: Dobrá, dej sem peníze. Tisíc, dva,....,devět. Jsou tvoji! To je ale blázen.

MELKNAZAR: Jděte bratři! Jste svobodní!

OTROCI: Děkujeme ti, pane děkujeme.

VYPRAVĚČ 2: Melknazar se rozloučil s otroky a vydal se dále na cestu. Nedaleko odtud je však další trpící nešťastník, přikovaný k mlýnskému kameni. Čtvrtý král nemá už korunu na hlavě ani v kapsách. Co udělá, aby i tomuto pomohl?

MALEKNAZAR: Odpočiň si a nechej se tahat...Pomohl bych ti i dále, ale jsem na cestách.

MUŽ 3: Jen se neunavuj. Stačí mi na celý život vzpomínka na tvůj dobrý skutek.

Na to, že jsem ti nebyl lhostejný. Na to, že sis mě všimnul a pomohl mi.

VYPRAVĚČ 1: Na cestě si dále Melknazar všiml muže, který právě opouštěl svou rodinu. Zastavil ho a dává se s ním do řeči.

MELKNAZAR: Člověče dobrý, kam jdeš? Proč opouštíš ženu a děti? Nevidíš jak pro tebe pláčou?

MUŽ 4: Jsme ubožáci, bez práce...Proto odcházím za jistým mužem, který pomáhá chudobným. Jmenuje se Mesiáš.

MELKNAZAR: Mesiáš?

MUŽ 4: Ano Mesiáš. Žije v Jeruzalémě a všichni se od něho vracejí potěšeni.

VYPRAVĚČ 2: Konečně slyšel Melknazar o tom, koho celou svou dlouhou cestu hledá. Putuje dál ve dne v noci. Věrný velbloud mu už dávno zahynul na cestě. Vždyť ti tři králové se vydali na cestu již před třiceti lety.

MELKNAZAR: Ale hvězda mě neopustila. Dnes v noci se mi po tolika letech znovu objevila. Zářící nad Jeruzalémem...Mesiáš je jistě tam.

Píseň – Na cestu s námi...

VYPRAVĚČ 1: Konečně je čtvrtý král v cíli své cesty. Zestárlý a unavený dlouhým putováním se opírá o svou poutnickou hůl...kráčí po tichých

jeruzalémských ulicích. Zahalené ženy přecházejí vedle něho a všude vládne podivné ticho. Vidí mladé ženy. Ano, těch se zeptá na Mesiáše.

DÍVKA 1: Podívej se. Zvláštní člověk se k nám blíží. Vypadá jako král a přitom nemá korunu na hlavě.

MELKNAZAR: Mladé ženy, kde bych našel Mesiáše?

DÍVKA 1: On to neví.

DÍVKA 2: On ještě o Něm mluví?

DÍVKA 3: On nemá strach? On vůbec nic neví!

DÍVKA 1: Přivede nás do nepříjemností, do maléru!

DÍVKA 2: Ublíží nám.

DÍVKA 3: Pojd'me pryč, než se tu něco stane.

DÍVKA 1: Utíkejme.

MELKNAZAR: Mladé ženy, i vy přátelé, nerozumím vašim řečem. Povězte mi, kde najdu Mesiáše?

DÍVKA 1: Přicházíš jistě z daleka, když nevíš, že ho jeho nepřátelé zabili.

DÍVKA 2: Na Golgotě ho zabili.

MELKNAZAR: Zabili? To není možné!

DÍVKA 1: Ukřižovali ho. Jako zločince. Lidé ho považovali za zločince.

DÍVKA 2: Byl to velký člověk.

DÍVKA 3: Opravdu.

DÍVKA 1: Ale ne! Je neznámý. Nikdo se k němu nezná, je proti Římu! Je proti soudcům a farizeům.

DÍVKA 2: Běž dál, běž dál.

DÍVKA 1: Nahoru – touto ulicí – tam je Golgota. Tam byl ukřižován, mezi dvěma zločinci. Kříže tam ještě stojí.

VYPRAVĚČ 2: Melknazar – čtvrtý král – jde těžkým krokem na Golgotu. Sám pro sebe si říká:

MELKNAZAR: Pane, můj Pane! Třiatřicet let jdu za Tebou a všechno to bylo zbytečné...Kdybych tak nebyl na cestě ztrácel čas...

JEŽÍŠ: Melknazare, Melknazare...

MELKNAZAR: Volal jsi mne Pane?

JEŽÍŠ: Ty jsi král, Melknazare?

MELKNAZAR: Nejsem, Pane, jsem jen ubohý poutník, který jako vždy přišel pozdě...Nenašel jsem toho, kterého jsem hledal.

JEŽÍŠ: Melknazare, ty jsi našel toho, kterého jsi hledal.

MELKNAZAR: Pane, jak víš, koho jsem hledal?

JEŽÍŠ: Melknazare, vím, že jsi hledal mne.

MELKNAZAR: Pane, ty jsi Mesiáš?

JEŽÍŠ: Já jsem ten nejmenší a přitom největší ze všech.

MELKNAZAR: Pane, ale já jsem ztratil všechno, co jsem ti chtěl dát.

JEŽÍŠ: Mýlíš se, všechno jsi mi dal.

MELKNAZAR: Ne, Pane, dal jsem to žebrákům, těm, kteří potřebovali pomoci. A přitom to bylo pro tebe, pro krále.

JEŽÍŠ: Opravdu, Melknazare – dal jsi to mně, dal jsi to všechno mně, protože já jsem v těch, s kterými ses setkal. Všechno, co dobrého učiní lidé nějakému chudobnému, trpícímu, nešťastnému – mně učiní. Děkuji ti, Melknazare.

MELKNAZAR: Ježíši, já vím, ta dlouhá, nesmírně dlouhá cesta byla cestou pouští mého srdcem cesta do mého nitra, cesta k sobě a k jiným.

JEŽÍŠ: Melknazare, vždy miluj!

MELKNAZAR: Miluj!

JEŽÍŠ: Obětuj se a důvěřuj!

MELKNAZAR: Obětují se a důvěřují...

JEŽÍŠ: A vždy věř!

MELKNAZAR: Věřím Ti, Pane.

Píseň – Úžasná láska...